

□ HERFSTLEUGEN □

DOOR A. H. VAN DER FEEN.

III.

TOEN Jonkheer Jan van Bruelis de courant aan de ontbijt-tafel had uitgelezen, ging hij naar de woonkamer, die op het Zuid-Oosten lag en voelde zich daar dadelijk aangenaam omkoesterd door de warmte van de zon, die door de ramen naar binnen scheen.

Hij wierp even een blik naar buiten op de aan den tuin grenzende binnenplaats.

Daar groende het verhoogde gazon binnen zijn steenen walletjes als lentelijk; de oude zonnewijzer stond er middenin met op den circelband in vergulde letters de klassieke waarschuwing : *Praetereunt et Imputatur*. Een lichte damp hing nog boven dat gras maar de rijpwade was hier al vervluchtigd; de twee beeldengroepen, een jagende Diana en een voor een Faun vluchtende nymf waren nog nat; als een goudvlies lag het zonlicht over hun ranke lijven; langs de muren, om de achterrampen van het salet, glansde het sterke leergroen van klimopblaren; de wingerd had zijn blad al laten vallen; een enkel rood wimpeltje hing nog aan de grauwe rankenwarreling.

De aanblik boeide Jan niet lang; hij schurkte zich wat in zijn wijde kamerjapon, keek dan naar den rossen gloor achter de mica ruitjes van de kachel, liep een paar maal de kamer op en neer, en ging naar het oude mahoniehouten cylinderbureau, hetzelfde, waaraan de oude heer van Bruelis zijn administratie placht te voeren en dat sedert aan Jan, als oudsten zoon, in gebruik en eigendom was overgegaan.

Zijn skelettige vingers haalden een sleutelbos uit zijn broekzak te voorschijn, hij draaide een sleutel in 't slot om, schoof met een forschen reng den cylinder omhoog.

Dan zonk hij in den leeren bureaustoel, trok het groene schrijfvlak naar zich toe, poosde even, bekrabde wat peinzend met een paar hakige vingers zijn kin, terwijl zijn lippen wegtrokken voor de bruine brokkelige tandresten, greep dan een kleine foliant en een lias papieren en begon te werken aan de administratie der bezittingen van Simon en hem.

Van de beide broeders was Jan degeen, die het gemeenschappelijk vermogen beheerde; hij was het ook, die de zaken besprak en de correspondentie voerde met den notaris, den rentmeester, hun jachtopzieners en met Tange; hij had trouwens een bijzonder scherp blik, een flair om in zaken op het juiste moment te beslissen; iets listigs ook, met trucjes